

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 15XCdo/97/2016
Identifikačné číslo spisu: 4312217741
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4312217741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa, pod sp. zn. 6C/223/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. marca 2015, č. k. 17Co/64/2015 - 101, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením zo dňa 30. januára 2015, č. k. 6C/223/2013 - 77 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,-eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd prvého stupňa pri vyrubovaní súdneho poplatku za odvolanie v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom postupoval v zmysle právnej úpravy platnej v rozhodnom čase. Nakoľko od 01. 10. 2012 došlo k spoplatneniu predmetného konania v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, táto poplatková povinnosť sa podľa názoru súdu prvého stupňa s poukazom na ust. 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch vzťahovala aj na odvolacie konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal odvolanie dňa 12. 01. 2015, tak prvostupňový súd aplikoval právnu úpravu účinnú v danom čase a nie právnu úpravu účinnú do 30.09.2012, kedy bolo predmetné konanie oslobodené od povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 24. marca 2015, č. k. 17Co/64/2015 - 101 uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 30. januára 2015, č. k. 6C/223/2013 - 77 potvrdil. Po preskúmaní spisu odvolací súd s poukazom na ust. § 5 Zákona o súdnych poplatkoch uviedol, že poplatková povinnosť vzniká momentom podania odvolania. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou v

odvolacom konaní je v danom prípade potrebné aplikovať právnu úpravu účinnú po 30.09.2012, a nie právnu úpravu účinnú v čase začatia občianskeho súdneho konania na súde prvého stupňa. Ustanovenie sadzby za konanie podľa ust. § 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje na konanie pred súdom prvého stupňa. V prípade odvolacieho konania vo veci samej sa vyrubí poplatok v rovnakej sadzbe ako v prvostupňovom konaní. Odvolací súd v závere rozhodnutia skonštatoval, že v čase podania odvolania sa už na konanie o náhrade škody vecné oslobodenie nevzťahovalo, a preto bol postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za odvolanie správny. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa s názorom súdu prvého stupňa stotožnil a v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ho ako vecne správny potvrdil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jeho práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobcom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.